

NORGES HØYESTERETT

Den 13. november 2018 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Endresen, Bårdsen og Berglund i

HR-2018-2153-U, (sak nr. 18-160032STR-HRET), straffesak, anke over dom:

A (advokat Monica Samland)

mot

Påtalemyndigheten

truffet slik

B E S L U T N I N G :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens dom i en sak om mishandling etter straffeloven 1902 § 219 første ledd. Spørsmålet er om anken skal nektes fremmet, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum.
- (2) Statsadvokatene i Nordland satte 29. mars 2016 A under tiltale ved Ofoten tingrett for overtredelse av straffeloven 1902 § 219 første ledd bokstav a.
- (3) Ofoten tingrett avsa dom 2. januar 2017 med slik domsslutning:
 - "1. A, født 00.00.1950, frifinnes fra tiltalen.
 2. A frifinnes fra erstatningskravet."
- (4) Påtalemyndigheten anket over bevisbedømmelsen under skyldspørsmålet og saksbehandlingen. Anken ble henvist til ankeforhandling.
- (5) Hålogaland lagmannsrett avsa dom 19. april 2018 med slik domsslutning:
 - "1. A, født 00.00.1950, dømmes for overtredelse av straffeloven (1902) § 219 første ledd, til fengsel i 120 – etthundreogtjue – dager.
 2. A dømmes til innen 2 – to – uker fra dommens forkynnelse, å betale oppreisningserstatning til B med 25 000 – tjuefemtusen – kroner.
 3. Saksomkostningsansvar ilegges med 5 000 – femtusen – kroner."

- (6) A har anket over lovanvendelsen, saksbehandlingen og straffutmålingen. Det er i korte trekk gjort gjeldende:
- (7) Forholdene i saken bærer preg av enkeltepisoder uten en slik kvalifisert karakter eller sammenheng at de gir grunnlag for frykt for et slikt handlingsmønster som ligger i kjerneområdet for § 219.
- (8) Det er dessuten begått flere saksbehandlingsfeil. A fulgte saken via videolink. Underveis i forhandlingene ble forbindelsen så dårlig at behandlingen av saken ble uforsvarlig. Han fikk heller ikke følge forhandlingen når vitnet C skulle forklare seg, fordi hun måtte overta hans plass. Dette vitnet følte seg avbrutt og at ikke alt hun sa ble oversatt. Saken burde vært utsatt på grunn av tiltaltes helsetilstand. Videre er det en saksbehandlingsfeil at det ikke ble fremlagt dokumentasjon på at fornærmede var i Thailand, og at fornærmedes skolerresultater i perioden tiltalen gjelder ikke ble fremlagt. Straffen er uansett for streng.
- (9) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle og gjør gjeldende at lagmannsrettens lovanvendelse er riktig, at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil som kan ha innvirket på dommens innhold, og at straffen ikke er for streng.
- (10) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at A ble frifunnet i tingretten, men domfelt i lagmannsretten. Hans anke til Høyesterett kan derfor bare nektes fremmet dersom Høyesteretts ankeutvalg enstemmig finner det klart at anken ikke vil føre frem, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd tredje punktum. En eventuell nektelse må begrunnes, jf. § 323 andre ledd andre punktum. En henvisning kan begrenses til en del av saken, jf. § 323 andre ledd tredje punktum.
- (11) Høyesteretts ankeutvalg finner at anken over lagmannsrettens *lovanvendelse* og over *straffutmålingen* bør tillates fremmet for Høyesterett.
- (12) For så vidt gjelder anken over lagmannsrettens *saksbehandling*, bemerker utvalget følgende:
- (13) A ga forklaring og fulgte ankeforhandlingen via videolink fra et hotellrom i Thailand. Han gjør for Høyesterett gjeldende at forbindelsen var dårlig. Han fikk heller ikke med seg oversettelsen av forklaringen til sin forlovede: Hun var sammen med ham på hotellrommet og brukte hodetelefoner under sin forklaring. Tolken var i rettssalen. Forloveden følte seg dessuten avbrutt og det er grunn til å frykte at ikke alt hun sa ble oversatt. Ankeutvalget understreker at det var A selv som ba om å få forklare seg, og ellers følge, forhandlingen via videolink fra Thailand. Lagmannsretten ga sitt samtykke, etter å ha forelagt spørsmålet for både aktor og forsvarer. Det er ikke protokollert noe i rettsboken om at opplegget ikke fungerte tilfredsstillende. A var representert ved forsvarer, som var til stede under forhandlingen for lagmannsretten.
- (14) A gjør videre gjeldende at saken skulle ha vært utsatt på grunn av hans vanskelige helsetilstand – han hadde brukket armen og gikk på sterke smertestillende medikamenter. Høyesteretts ankeutvalg peker på at verken A eller hans forsvarer tok dette opp i forbindelse med lagmannsrettens behandling. Det er heller ikke noe i sakens opplysninger ellers som tilsier at lagmannsretten hadde noen foranledning til å ta opp spørsmålet om utsettelse på eget initiativ.
- (15) A har også, dels i den opprinnelige anken til Høyesterett og dels i senere skriv, gjort gjeldende at lagmannsretten skulle ha innhentet ytterligere dokumentasjon knyttet til fornærmedes forhold, jf. straffeprosessloven § 294. Dette gjelder blant annet at hun har vært i Thailand og

hennes skoleresultater. Ankeutvalget bemerker at den aktuelle dokumentasjonen bare ville kunne ha meget liten betydning for lagmannsrettens avgjørelse, og at lagmannsretten klart ikke har forsømt sin plikt til å sørge for at saken er tilstrekkelig opplyst.

- (16) Høyesteretts ankeutvalg finner det på denne bakgrunn enstemmig klart at anken over lagmannsrettens saksbehandling ikke vil føre frem. Det er heller ikke andre grunner til å samtykke til behandling av denne delen av anken i Høyesterett. Saksbehandlingsanken tillates derfor ikke fremmet, jf. straffeprosessloven § 323 første ledd.

SLUTNING :

Anken tillates fremmet for så vidt gjelder lagmannsrettens lovanvendelse og straffutmåling. Anken for øvrig tillates ikke fremmet.

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Clement Endresen
(sign.)

Cecilie Østensen Berglund
(sign.)

Riktig utskrift: